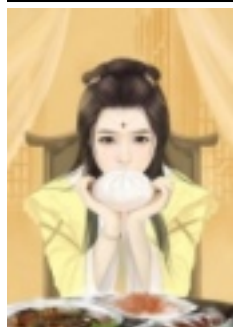

Tam Đại Tiểu Thư

Contents

Tam Đại Tiểu Thư	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3	5
4. Chương 4	6
5. Chương 5	8
6. Chương 6	9
7. Chương 7	11
8. Chương 8	13
9. Chương 9	15
10. Chương 10	17
11. Chương 11	18
12. Chương 12	20
13. Chương 13	22
14. Chương 14	24
15. Chương 15 - End	25

Tam Đại Tiểu Thư

Giới thiệu

- Nó: Trương Quỳnh Yến Yến biệt danh Mie 17t tiểu thư đệ nhất của tập đoàn thời trang số 1 thế giới

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tam-dai-tieu-thu>

1. Chương 1

Tại một ngôi biệt thự sang trọng bậc nhất Paris có một người đàn ông trung niên đang đọc báo về mặt trầm ngâm .bỗng ... :

- Con chào ba, chúc ba buổi sáng tốt lành ạ! nó nói kèm theo một nụ cười tươi
- Uhm, chào con gái cưng- ông Trương nói
- Ba gọi con dậy sớm vậy có chuyện gì ko ạ?
- À ba đã quyết định rồi ngày mai con sẽ trở về Việt Nam để học cùng anh Bảo vì ba có một số chuyện bên đó nên con sẽ đi theo ba luôn để ba tiện chăm sóc ông Trương nói giọng chắc chắn.

Nó ngây người hỏi lại ba:

- Sao lại phải về Việt Nam con lớn rồi có thể tự lo cho bản thân được mà ba
- Không nói nữa ba đã quyết định rồi con chuẩn bị đồ đi 8h tối nay chúng ta lên đường- ông Trương nói xong liền bước ra khỏi phòng bỏ lại nó với khuôn mặt còn ngơ ngác .Nhưng khi nó nhớ lại lời ba thì liền nở một nụ cười tinh quái học chung với anh Bảo à lâu rồi không gặp không biết ông này sao rồi hehe về Việt Nam thì về.

10pm tại sân bay quốc tế Tân Sơn Nhất có một người đàn ông tuổi trung niên lịch lãm và một cô gái ăn mặc rất thời thượng và đặc biệt là rất xinh đẹp thu hút ánh nhìn của nhiều người. Ra tới cửa một người đàn ông cúi đầu kính cẩn nói:

- Chào lão gia và tiểu thư, bây giờ chúng ta đi đâu ạ?
- Hãy đưa chúng tôi đến biệt thự ở trung tâm thành phố.
- Vâng! Xin mời lão gia và tiểu thư lên xe.

Một chiếc xe Limo đen bóng chở họ vút đi trước kon mắt ngưỡng mộ của bao nhiêu người.

Về tới biệt thự ông Trương nói:

- Con lên tắm rửa đi rồi chúng ta sẽ qua chào hai bác.
- Vâng thưa ba!- Nó một mỗi trả lời sau một chuyến đi dài.

Tắm xong nó và ba qua nhà hai bác vừa vào tới nhà nó đã ríu rít gọi:

- Mama, papa ơi con về rồi này
- Ôi con gái cưng sao về mà không nói mama ra đón- một người phụ nữ ăn mặc quý phái bước ra và theo sau là một người đàn ông.
- Con gái papa nhớ con quá, con càng lớn càng xinh nha. À mà ba con đâu?
- Em ở đây này anh hai. Nãy giờ thấy mọi người chỉ có hỏi Mie không đoái hoài gì tới em hết thật là buồn quá- ông Trương giả vờ như trẻ con.
- À mà papa anh Bảo đâu rồi sao con không thấy?- nó hỏi
- Anh đây này- một người con trai đẹp tuyệt bước xuống.
- Ôi! Anh Bảo yêu quá ý yêu quý của em, nhớ anh quá dạo này nhìn anh ... ẹp trai quá nha hihi
- Xí giám bảo anh là yêu quá hử, anh Bảo của em đẹp trai lấy lòng thế này cơ mà. .

Cuộc nói chuyện kéo dài hai tiếng rồi kết thúc bằng câu nói của ông Trương:

- Bảo à tất cả cậu trông cậy vào con,hãy bảo vệ em giùm cậu nhé.
- Vâng ạ! cậu cứ yên tâm.
- Ba này con lớn rồi mà- Mie không nhẽo.
- Vẫn còn con nít lắm con gái cưng á.Thôi về nào con gái.
- Chào papa, mama và anh Bảo yêu quá em về nhé. à mai anh nhớ qua đón em đi học chung nha hihi

Về tới nhà nó liền hỏi ba:

- ba ơi trường con học là trường gì vậy? có lớn không?đẹp không?
- làm gì mà hỏi nhiều thế con gái. trường con là trường Royal ngôi trường số một ở Việt Nam đẹp không thua gì trường con bên đó.
- thôi con ngủ đi mai còn đi học. Ba đã kêu người chuẩn bị đồng phục cho con rồi. Vâng thưa ba.
- Reng ... reng reng tiếng đồng hồ báo thức vang lên nó dậy vsen rồi xuống nhà nơi có anh Bảo chờ sẵn. Bảo mắng yêu em:
- Giờ này mới xuống ang tưởng em chết luôn rồi chứ.thôi ăn sáng đi rồi đi học có muộn.
- Chiếc BMW lao vút đi và dừng lại trước một ngôi trường rất lớn. Nó bước xuống trước ánh mắt tò mò của bao nhiêu người:
- Con nhỏ này là ai mà lại đi cùng với anh Bảo của chúng ta?- Hs1
- ai vậy? đĩa dói mà đòi đeo chân hạc hả?- Hs2
- Wow đẹp quá ai vậy ta?-Hs3
- bla bla .

2. Chương 2

Được một lúc nó nói với Bảo:

- Anh lên lớp trước đi em đi gặp hiệu trưởng một lát.
- Uk anh đi nhé. nó bước vào phòng hiệu trưởng ông thầy run run nhìn nó và nói:
- Dạ chào tiểu thư, mời tiểu thư ngồi.
- Thôi khỏi, vào vấn đề chính luôn đi
- Vâng ạ. Tiểu thư học lớp 11A khu VIP ạ.
- Còn gì nữa không?- Mie lạnh lùng nói.
- Dạ không ạ.-ông hiệu trưởng toát ồ hôi.
- Vậy thôi. à mà này từ h đừng có gọi tiểu thư nữa hay cứ coi tôi như những học sinh khác. thôi chào thầy em về lớp.
- Nó bước ra khỏi phòng hiệu trưởng trong tâm trạng hồi hộp.hồi hộp vì không biết lớp học mới của nó ntn thì ầm .ầm .BỊCH. Nó té nhào xuống xem nữa là răng chạm đất đang thẳm rửa xem kẻ nào làm nó té thì :
- Cô có mắt để làm kiếng à .?
- Anh làm sao thế hả đụng người ta còn mạnh miệng vậy sao? Nhìn thì đẹp trai nhưng mỗi tội hơi .khùng Hấn đơ 5s khi nhìn thấy khuôn mặt xinh như thiên thần của nó.Nhưng vẫn lạnh lùng nói:
- Cô đụng phải tôi còn không xin lỗi lại còn chửi tôi khùng ... cô đúng là .
- Là sao? Ý anh là tôi thông minh và xinh đẹp đó hả? Cảm ơn nha anh quá khen rồi- Nó nói rồi bỏ đi một nước để lại hấn với vẻ mặt ngơ ngác.

Khi bóng nó đi khuất hấn thẳm nghĩ trong lòng“cô không thoát đâu. Yển Yển lớp 11A à. cô rất thú vị đấy nhóc ạ tôi sẽ cho cô biết tay khi đã động vào Huỳnh Thanh Lâm này hãy đợi đấy ... kakaka ... ”một nụ cười gian xảo nở trên môi hấn.

Và thế là cuộc chiến bắt đầu

Lại đến nó sau khi kết thúc cuộc đấu khẩu với hần nó nhanh chóng tìm lớp của mình. Đi loanh quanh mấy dãy hành lang nó bắt đầu cảm thấy choáng (trường quý tộc mà rộng là phải gọi) sau một hồi nó quyết định tới nhờ một cô giám thị dẫn đến lớp.Nó nói với bà cô bằng cái giọng dẻo như kẹo:

- Cô ơi, cô có thể dẫn em tới lớp 11A được không ạ.Trường rộng quá em không tìm được lớp.
- Được rồi em đi theo cô.

Nó thấy mừng vì gặp được cứu tinh ...

Tại lớp 11A .Cô chủ nhiệm bước vào và nói:

- Hôm nay lớp ta có bạn mới chúng ta cùng làm quen nhé.Nói rồi cô quay ra gọi Mie vào.

Vừa bước vào lớp nó đã nhận được ánh mắt ngưỡng mộ nhiệt tình của các boy và không ít những ánh mắt ghen tị của các girl, chỉ đến khi cô giáo thực sự tức giận thì cả lớp mới im lặng.

- Nào bây giờ em hãy giới thiệu đôi chút về mình cho các bạn biết nhé-cô chủ nhiệm mỉm cười nhìn Mie.

-Xin chào các bạn, mình là Trương Quỳnh Yến Yến các bạn cứ gọi mình là Mie cho dễ gần nhé.Mình mới tới lớp mong các bạn giúp đỡ mình nhé .kèm theo những câu nói của nó là một nụ cười đẹp như thiên thần làm các boy xịt máu mũi tùm lum.

Sau màn giới thiệu cô giáo cho nó tự chọn chỗ ngồi và ở dưới lớp bắt đầu nhao nhao lên:

- Mie ơi ngồi chỗ mình này-hs1
- Mie à bàn mình còn chỗ trống này-hs2

bla bla .

Và cuối cùng nó chọn được một chỗ gần cuối lớp, và nó ngồi một mình.

Ở bàn trên có hai cô bạn quay xuống làm quen:

- Chào bạn mình là Thư gọi mình là Lusy nhé! cô bạn nói kèm theo một nụ cười toả nắng
- Còn mình là Nhi cứ gọi mình là Candy cô bạn còn lại giới thiệu

-Ukm mình là Mie rất vui được làm quen với hai bạn-nó cũng nở một nụ cười tươi không kém.Nó cảm thấy ở hai cô bạn này có gì đó rất thân thuộc và nghĩ đây sẽ là những người bạn tốt của nó.

3 Tiết học đầu tiên trôi qua nặng nề rồi Reng reng báo hiệu tới h mà các tiểu thư mong chờ nhất giờ giải lao.Mie hào hứng rủ hai con bạn mới quen:

- Eh mấy pa xuống cắntin nhá, tụi tụi đói lắm gọi sánh chưa kịp ăn gì đã bị ông anh kéo đi học hix
- Uhm xuống đi tui cũng đói gọi

Thế là ba đứa xuống cắntin chọn một cái bàn trống.Xong xuôi Mie nói:

- Mấy bà ngồi đây đợi tui tị tui đi mua đồ ăn nhé.

Và thế là ... cô ơi cho cháu 3 poca 3 sandwich 3 coca một đồng hồ ăn được nó đem về bàn dưới hai con mắt to tròn của hai con bạn nhìn nó.Lusy nói

- Mie à tui biết bà đói nhưng sao bà mua nhiều quá vậy? Ăn có hết không?
- Bà yên tâm đi nhiều đây nhằm nhò gì .nó nói xong liền quay qua nháy mắt với Candy-Phải không Candy?

Ba đứa nhìn nhau cười rồi bắt đầu đánh chén .

* * *

3. Chương 3

Bọn nó đang ăn thì trong cắntin bỗng có những tiếng hò reo của các girl. Tò mò nó hỏi hai con bạn:

- Êh mấy bà ở đó làm gì mà ồn quá vậy?
- Bà không biết sao đó là Huỳnh Thanh Lâm thành viên của nhóm 3p, hotboy số một của trường chúng ta đó Lusy trả lời.
- Chàì . tưởng gì to tát hoá ra toàn là những con người vô công rồi nghề chỉ nhờ vào vẻ bề ngoài và tiền của của cha mẹ để tự tung tự tác- Mie mĩa mai.
- Bà không muốn biết họ là người ntn sao?- Candy hỏi
- Khỏi nói cũng biết toàn là những đứa khoe của, hách dịch, khinh thường người khác.

Nghe Mie nói cả bọn phá lên cười nhưng họ không biết từ xa có người đã nghe thấy cuộc nc của họ và kết quả là:

- Mày là ai mà dám sỉ nhục 3p của tụi tao, chán sống rồi àk?- Bạch Mỹ Liên vừa nói vừa chùng mắt nhìn đám tụi nó.
- Êh hai bà trong trường học mà cũng có chó sao? Trường quý tộc gì kì vậy?- Mie nói
- Mày nói ai là chó? Mày không biết tao là ai sao? Bộ mày hết muốn sống rồi phải không?-Mỹ Liên tức giận đáp
- Bạn à, mình không biết bạn là ai nhưng mình nghĩ bạn là một con nhỏ nhãi nhép kênh kiệu, chảnh thì khỏi phải nói đi theo sau có mấy đứa điên và nói tóm lại là một lũ vừa mới chồn viện hahaha

Lusy và Candy ngó người trước những câu nói lạnh lùng của con bạn, trong họ có chút hơi lo lắng vì từ trước tới giờ chưa có ai đụng vào Bạch Mỹ Liên mà được yên thân.

- Đúng là mày chán sống rồi tụi bay sử nó cho tao. Mỹ Liên ra lệnh ấy đứa đứng sau

Cả đám túm vào đánh 3 đứa bọn nó dưới con mắt của bao nhiêu người ở cắntin và trong đó có cả hắ. Người của Mỹ Liên chỉ toàn là võ cào thì làm gì được ba chị nhà ta. Mie tung một cú đá vào bụng đứa thứ nhất làm nó ngã lăn quay, Lusy cũng không kém cạch khi con nhỏ kia định giơ tay cào vào mặt Lusy thì cô nàng nhanh tay chụp lấy tay của ả và không quên tặng luôn cho nhỏ một cú đấm vào mặt khiến nhỏ ôm mặt khóc như mưa Candy thì đứng đó nhỏ nào nhào tới cũng may mắn được cô tặng ột cái bạt tai ngã lăn xuống đất Mỹ Liên thấy vậy toát hết cả mồ hôi nhưng vẫn cứng miện đánh tụi nó cho tao thấy thể Mie lấy đà đập nhỏ một cái nhỏ ôm bụng khóc rưng rưng.

Xong xuôi Mie nói:

- Này bạn nhìn mặt cũng đẹp đấy sao lại đi làm cái trò đó thế, từ trước tới h chắc bắt nạt được nhiều người nên làm quá à? Mà này mình nói luôn nhé h có rảnh thì ở nhà mà soi gương xem cái mặt mình nó đều ntn nhé đừng rồi hơi mà đụng vào tụi này không lại khổ thân ra. tội nghiệp thật.
- Mày .-Mỹ Liên tức nói không lên lời
- Mình làm sao nói đúng quá à, thôi bạn không cần cảm ơn mình đâu, chào nhé- Nói rồi nó kéo hai con bạn ra khỏi cắntin trước con mắt của bao người.
- nhỏ đó là ai mà dám đụng vào Mỹ Liên vậy ta?-hs1
- Đánh nhau hay quá- hs2
- Người đẹp danh nhau cũng hay__ hs3 (các boy nhà ta chứ ai)

bla ... bla .

Nhưng bọn nó không biết từ nãy đến giờ đã có một người theo dõi hết từ đầu đến cuối mọi chuyện(khỏi nói cũng biết là anh Lâm nhà ta) trên môi hắ nở một nụ cười gian xảo và thầm nói.”cô rất thú vị đấy”

- Mie à cậu không sợ con nhỏ đó sao?-Lusy hỏi
 - Con nhỏ đó là cái thá gì mà tớ phải sợ nó, chỉ toàn cái lũ dở hơi tớ không thèm chấp-Mie nói
 - Nhưng mà cậu cũng phải cẩn thận đấy con nhỏ đó đã ghét ai là sẽ kiếm chuyện tới cùng đấy tụi mình ai cũng là đai đen karate nhưng cũng sợ mang phiền phức vào thân lắm.-Candy nói giọng cảnh giác
 - Các cậu yên tâm đã có Mie này ở đây thì chẳng ai dám làm gì chúng ta đâu chúng ta là tam đại tiểu thư mà .hihi.Thôi đi ăn kem đi hnay mình có rủ anh họ mình đi nữa đó- Mie rũ rê hai con bạn
 - Ok đi liên nói gì chú kem thì tụi này đồng ý hai tay hai chân nun hihi- Lusy mừng rỡ
- Ra tới cổng trường nó đã thấy anh Bảo ở đó nó nói:
- Anh Bảo yêu quái ý nhằm yêu quý đợi em có lâu không?
 - Ai là yêu quái hả em mà còn chọc anh là anh cho em nhịn kem luôn đó- Bảo giả làm mặt giận.
 - Thôi mà anh em biết anh thương em nhất mà đâu nỡ lòng nào cho em nhịn đúng không? hihi Vừa nói nó vừa nở một nụ cười tươi hết cỡ làm Bảo hết giận.
 - Thôi đi cô đừng có đưa tôi lên may rồi lại đập tôi xuống đất đau lắm.
 - Thôi mà em năn nỉ
 - Được rồi. À hai cô này là ai bạn em à?
 - Vâng. Đây là Lusy và Candy bạn thân của em đó anh làm quen đi
 - Chào hai em rất vui được làm quen
 - Em cũng vậy hai cô này h mới tỉnh đồng thanh trả lời (nhìn thấy trai đẹp là đơ í mà)
 - À thôi chúng ta đi nhé hai đứa bạn anh đang chờ ở tiệm kem rồi.
- Thế là cả đám xuất phát đến một tiệm kem có tên khá dễ thương là “sweet love”.

4. Chương 4

Bảo dẫn tụi nó tới chỗ của Quân và Lâm đang chờ sẵn,thấy ba đứa nó bước vào Lâm hỏi:

- Ai đây? Bỏ mới của mày hả Bảo?
- Bỏ cái con khỉ đây là em tao con hai người này là bạn của nó- vừa nói Bảo chỉ sang đám tụi nó
- Chỉ đến lúc nhìn theo cánh tay của Bảo thì cả hai Mie và hấn mới thực sự bất ngờ.
- Là cô/anh? cả hai đồng thanh
- Hai người quen nhau sao? cả bốn người còn lại ngạc nhiên hỏi
- Quen gì oan gia thì có đúng là xui xẻo mà- Mie nói
- Cô làm như tôi muốn gặp cô lắm không bằng- hấn đáp lại
- Anh là một tên 3p hống hách vô duyên nhất mà tôi từng gặp. Chắc cái nhóm 3p của tụi anh chỉ toàn những người như vậy thôi nhỉ, toàn những bọn nhà giàu lắm tiền thích gây chú ý. Chắc đây là thành viên thứ hai vậy người còn lại ở đâu sao không xuất hiện luôn đi?- Mie cũng không vừa đáp trả
- Này này em nói ai đó thành viên còn lại là anh em nè- Bảo nhìn Mie nói
- Chà là anh hả? Anh Bảo à nhìn anh đẹp trai rạng ngời như thế sao lại đi chơi chung với cái hội dở hơi này vậy, thật là uống công em hâm mộ anh-Mie nói(đang nói mớ ông Lâm í mà)
- Em vừa phải thôi nha đây là những đứa bạn thân của anh từ hồi tiểu học đó, em không được nói về họ như vậy- Có vẻ như Bảo tức giận thật giọng nói hơi lạnh lùng Mie thấy thế không dám nói gì thêm mắt nhìn sang hai con bạn chờ sự trợ giúp:

- Em xin giới thiệu em là Lusy còn đây là Candy bạn của Mie rất vui được gặp các anh- Lusy nói phá vỡ bầu không khí căng thẳng.
- Ừm chào em-Quân này h mới lên tiếng
- Thôi mình gọi kem nhé, này h chúng ta toàn làm chuyện chú ý không à nhất là hai người đó nói rồi Bảo liếc Mie và Lâm làm hai người nổi da gà.
- Chị ơi làm ơn cho tụi em(ba đứa bọn nó thôi nhé) 3 ly kem sôcôla, 3 ly dưa gang, 3 vali .nhé . rồi bây h các anh kêu đi- Mie nói
- Chàì ơi 3 người là heo đầu thai à ăn gì mà khiếp thế, chúng tôi không giành phần đâu- Lâm ghẹo 3 nhỏ
- ANH NÓI AI LÀ HEO HẢ ?- cả 3 đồng thanh khiến Lâm lạnh sống lưng.
- Tụi tui ăn bao nhiêu có liên quan gì đến anh không? Mie trừng mắt nhìn Lâm
- À không ... không tui xin lỗi các cô ăn đi nhé- Lâm cầu hoà
- * * *- Anh cứ liệu hồn đi- Mie lườm
- Chị ơi cho bọn em 3 ly kem socola -Quân gọi phá tan bầu không khí nặng nề
- Bọn nó ăn hết 9 ly kem ngon lành còn 3 chàng kia chỉ biết lắc đầu ngao ngán. Bảo lên tiếng phá tan bầu không khí im lặng:
- Thứ 7 này là ngày kỉ niệm thành lập trường, lớp em đã có dự định gì chưa?
- Thôi anh đừng nhắc đến nữa bọn em đang nhức đầu vì cái vụ này đây?- Mie chán nản nói
- Sao thế?
- Chắc tại bà cô thấy tụi em dễ thương (tự cao gồm) hay sao mà giao cái nhiệm vụ đó cho 3 tụi em. THẬT LÀ NẢN QUA ĐI- 3 đứa đồng thanh.
- Bọn anh cũng vậy chứ khác gì, tội nghiệp đúng là cái số đẹp trai- Bảo nói
- Thôi anh ơi rút xuống cho em nhờ ở cao quá gió thổi anh bay mất đấy- Mie chọc
- Các anh có giám cá cược xem ai thắng không?- Lusy lên tiếng
- Được thôi chúng tôi không sợ đâu- Quân cũng không vừa
- Vậy sẽ cá gì nào?- bảo hỏi
- Tùy ý đội thắng ok hông?- Mie nói
- Ok- tụi hấn đồng thanh
- Các bà thấy thế nào? Liệu chúng ta có thắng được ba ông này không?- Lusy hỏi
- Tất nhiên là thắng rồi- Mie và Candy đồng thanh
- HÃY ĐỘI ĐẤY- Cả sáu người lên tiếng làm cả quán kem nồng nặc mùi thuốc súng thêm nữa là những ánh nhìn của mọi người làm tụi nó giật mình
- Rút thôi hai bà-Mie nói
- Uhm về đi. tối tui với Lusy qua nhà bà tập nhé- Candy nói nhỏ
- ok
- Tụi mình cũng về luôn đi- Quân nói

5. Chương 5

Tại biệt thự nhà họ Trương ba cô nàng đang chuẩn bị kế hoạch tác chiến(đi đánh nhau không bằng)

- Bây giờ chúng ta phải làm sao? tui nghe nói mấy ông đó năm nào cũng giành giải nhất đó, liệu mình có thắng nổi không?- Candy hỏi
- Tất nhiên là được rồi, chúng ta sẽ cho ba người đó tâm phục khẩu phục kaka- Mie nói gian xảo
- Bà có kế hoạch rồi à- Candy và Lusy hỏi
- tất nhiên. mấy bà thấy trường mình có nhiều nam sinh không?
- Nhiều, nhiều hơn nữ
- Nam sinh thì thích gì ở nữ sinh?
- Đẹp, học giỏi, hát hay, .
- Những thứ đó không phải chúng ta có đủ sao(chẳng quá bà nội ơi) cứ tận dụng triệt để là sẽ thắng được thôi.
- Bà thật là thông minh hahaha
-

Tại biệt thự nhà họ Huỳnh

- Mấy ông có kế hoạch gì chưa?- Lâm hỏi
 - Thì cứ như mọi năm thôi- Quân trả lời
 - Hát à?- Bảo
 - uh, khôn phải đám con gái chết mê chết mệt giọng hát của chúng ta sao? cộng thêm vẻ ngoài điển trai là các nàng đổ hết rồi còn gì.- Lâm ra vẻ
 - Tất nhiên rồi ai không nhận là chúng ta qua đẹp trai chứ(lại mơ)- Bao nói
 - không biết máy nhỏ bên đó định giở trò gì?
- cuối cùng cũng đến ngày lễ tất cả đang háo hức ở hội trường chờ phần dự thi của các lớp(khiếp cái hội trường gì mà to như cái sân vận động đúng là trường quý tộc có khác)
- Đầu tiên là tiết mục của khối lớp 10 dưới khán đài khán giả cổ vũ nhiệt tình nhưng vì năm đầu tham gia nên chỉ nhận được 32d (40d là cao nhất)
- sau đó là đến tiết mục của tụi hần.Bọn hần hát bài take me to your heart cực hay nhưng vì không có vũ đạo đẹp nên chỉ được 38d. bây h là đến tiết mục của tụi nó, khi bản nhạc bad girl good girl vang lên cả khán đài như muốn nổ tung ba nàng xuất hiện trong những bộ trang phục cực kì cá tính vũ đạo đẹp mắt kèm theo khả năng hát tiếng Hàn cực chuẩn làm khán giả mê mệt và kết quả là bọn nó được 40d toàn thắng bọn hần đứng bên trong cánh gà xem còn mê nữa hướng chi.Sau h diễn Mie hỏi:
- H các anh tính sao đây thua rồi thì thực hiện lời hứa đi chứ
 - Các cô muốn gì?
 - Muốn gì à haha giọng cười man rợ của tụi nó làm ba chàng lạnh sống lưng
 - Anh Bảo vì anh là anh của em nên em sẽ nhường anh lại cho hai con bạn em nhé. Còn anh Huỳnh Thanh Lâm anh phải làm osin cho tui
 - Anh Bảo rất tiếc anh sẽ làm osin cho tui nhé Lusy lên tiếng
 - Còn anh biết mình phải làm gì rồi đúng không anh Quân? Candy nhìn Quân
 - CÁI GÌ?, LÀM OSIN- cả ba đồng thanh

- Sao định chối à nam tử hán mà nhất thế? có chơi thì phải có chịu chứ- Mie lườm Lâm nói
- ai chối đâu, làm thì làm- đồng thanh tập hai
- Vậy mới được chứ, bắt đầu từ ngày mai các anh có nhiệm vụ đưa đón tui đi học có biết chưa?
- được rồi-tập 3

thế là bọn nó hả hê về lớp.Vừa vào đến lớp bọn nó đã nhận được những lời khen của các bạn đặc biệt là các boy.

- Các bạn nhảy đẹp quá-hs1
- Hát hay qua Mie ơi-hs2

bla bla

Tụi nó chỉ cười cười cho qua rồi về bàn học của mình.đến nơi bọn nó thấy trên bàn học có một đồng thư ngạc nhiên nó hỏi một bạn trong lớp:

- Những thứ này là gì vậy?
- Chài bạn không biết sao đây là thư làm quen của các bay trong trường gửi ấy bạn đó sướng nhé
- ờo toàn những thứ nhắm nhí,mấy bà có nghĩ như tui không? Mie hỏi Lusy vs Candy
- Tất nhiên nói rồi cả ba đứa đồng loạt đem sổ thư đó thẳng tiến ra thùng rác. Đúng lúc Bạch Mỹ Liên đi qua nhỏ buông lời mỉa mai:
- Bọn mày đúng là một cái lũ không biết điều vừa nổi tiếng thì đã chảnh chệch nhìn mặt xấu như ma mà toàn làm những chuyện ể ỷ.
- oh thế à bọn mình xấu còn có văn hoá biết lượng sức mình còn hơn một con nhỏ đẹp thì không thấy mà văn hoá cũng chẳng có tí nào. Bạn tức vì không được như tụi mình à- Mie đốp lại.
- Bạn à nếu bạn cần thì cứ nói bọn mình sẽ không vứt rác mà sẽ đưa cho bạn đấy làm gì mà bức súc thế?- Lusy cũng không vừa.

Nhà họ Bạch danh giá như thế mà lại có một tiểu thư vô văn hoá như thế à? -Candy chêm vô làm Mỹ Liên tức sôi máu

- Tụi mày giỏi lắm ...
- Cảm ơn bạn đã quá khen nhé tụi mình biết tụi mình xinh đẹp, hát hay đặc biệt là nhận xét rất đúng sự thật, à để mình cho bạn một vài lời nhận xét nhé: đẹp thì không đẹp lắm, hát chắc không ai thèm nghe, đánh đá, chua ngoa, đặc biệt là rất vô văn hoá mà các cụ hay gọi là “ mất dạy ” í nhỉ.tui nói đúng hông hai bà?- Mie nháy mắt hỏi hai con bạn
- Đúng bà nói đúng 100% nun- nói rồi ba đứa phá lên cười, mọi người xung quanh nghe được cũng được mở cười vỡ bụng. Mỹ Liên tức lắm miệng gằn từng chữ:
- Tụi . mày ... hãy . đợi . đấy.
- Cần gì phải đợi. nếu bạn thích thì tụi này chiều sao phải xoắn đúng hông hai bà- Lusy mỉa mai
- Rất đúng ... haha- nói rồi 3 nàng bỏ đi để lại Mỹ Liên với cục tức to đùng.Nhỏ rút điện thoại ra gọi ột người nào đó trong đầu nhỏ đang có một kế hoạch trả thù kinh dị.

-

6. Chương 6

Sáng hôm sau đúng 6h30 các chàng trai đã có mặt trước cửa nhà các nàng vẽ mặt người nào người nấy như đưa đám.Thấy thế Mie buông một câu chọc tức Lâm:

- Sao sáng sớm mà đã gặp một con khỉ nhả mặt vậy chài?
- Cô nói ai là khỉ hả, muôn chết không? Lâm tức giận
- ủa tui nói không lông chứ có nói anh đâu? tại anh tự nhận mà, nhìn mặt đẹp trai mà đi nhận mình là khỉ ... thôi chớ tui đi học mau
- Cô ... được nhin cô đi, quân tử trả thù mười năm chưa muộn
- Biết vậy là được rồi. tui sẽ cố đợi đến 10 năm sau để xem anh trả thù tui ntn.
- Hãy đợi đấy grrrrrr
- Tất nhiên .hahaha

thế là trên hần chở nó tới trường bằng con toyota mới cứng. nhưng bên trong xe hai người không nói gì họ chỉ toàn trao nhau những ánh mắt cực kì là " trêu mếu " khiến người khác lạnh cả sống lưng.

Bên chỗ anh Bảo và Lusy cũng không khác là bao.

- Sao anh chạy nhanh thế, sáng sớm chưa uống thuốc à?
- Cô nói gì?
- à tôi nhầm, chắc anh uống thuốc rồi mà quên uống nước đúng hem? trả trách .haizzzzzzzzzz
- cô
- thôi .thôi bình tĩnh, tự tin, đừng cay cú tí dô trường tui mua nước cho uống nhá .hihihi
- Trời ơi sao số tui khổ thế này ...
- Tui là trời đây anh còn muốn kêu gì nữa hem?
- Cô lubakichi(hãy đợi đấy)
- Cái gì? tui có nghe nhầm không bị tui chọc tức còn bao tui ăn sushi à? cảm ơn trước nhá(tinh thần ăn uống cao)

Bên chỗ Quân và Candy.

- Sao anh chạy chậm như rùa vậy? xe xịn mà không biết tận dụng .xí
- kệ tui, xe tui tui muốn đi ra sao thì kệ có phiền gì cô không? nếu không thích cô có thể xuống xe.
- được anh không chạy nhanh cũng không sao bởi vì anh chỉ là một con rùa thích bắt nạt phụ nữ chân yếu tay mềm như tôi(yếu, mềm? phải hông trời?)
- Cô ...
- Sao tui chỉ nói đúng sự thật, từ nhỏ đến h tui chưa nói sai bao h. trực giác của tui cho thấy anh sẽ chạy chậm dài dài đúng hông?

Đúng theo kế hoạch anh Quân nhà ta mắc lừa tăng tốc độ nhanh khủng khiếp.còn Candy chỉ cười khoái chí Vừa đến trường ba nàng đã vui vẻ khoe chiến công lấy lòng của mình rồi ôm bụng cười khúc khích còn ba chàng thì tức máu nóng nổi đầy khuôn mặt đẹp trai làm ai nhìn cũng thấy sợ.

- Các cô làm gì mà cười hoài vậy? bộ hay lắm sao?- 3 chàng đồng thanh
- HAY, RẤT HAY LÀ ĐẲNG KHÁC- 3 nàng cũng không kém
- hừ ...

Reng .reng ... tiếng chuông báo hiệu giờ vào lớp phá tan bầu không khí căng thẳng giữa hai bên.

- Ra chơi tui tui muốn các anh hãy xuống cắntin mua đồ ăn cho tui này ok?- Mie nói
- Tại sao?- 3 chàng đồng thanh

- Vì 3 người là osin của tụi này- 3 nàng đập lại
 - thôi tụi này đi nhé. các anh nên nhớ tụi này không thích chờ lâu đâu.đừng để tụi này tức giận không lại rước hoạ vào thân thì khổ
 - Chàì ơi kiếp trước chúng ta đã làm gì nên tội mà kiếp này phải gặp mấy mụ này còn làm osin nữa chứ- Quân than
 - xxxxxxxx ... tui biết là tui đẹp trai nhưng đẹp trai đâu phải là cái tội chứ- Lâm nói(tự sướng gớm)
 - ọ. ông có thôi ngay đi không? nổi hết cả da gà- hai người kia đồng thanh
 - Sao? tui nói sai à?- Lâm ngơ nghe hỏi
 - SAI- hai người kia quát làm Lâm giật mình
 - Thôi vào lớp nhanh, hai người có muốn bị phạt không- Bảo nói làm hai người kia giật mình chạy nhanh vào lớp
- Lại nhắc đến Bạch Mỹ Liên hôm qua cô ta đã gọi ột tên du côn có tiếng ở đây nhờ sử tụi nó.Mỹ Liên trao đổi với hần:
- Các người làm sao thì làm tôi chỉ cần thấy tụi nó không còn kênh kiệu và hãy nhớ rạch nát mặt chúng nó cho tôi để xem chúng nó còn khinh khỉnh được đến bao giờ.
 - Được thôi, nhưng tôi muốn tiền thù lao phải thật hậu hĩnh nhé- tên côn đồ nói
 - Ok thôi chỉ cần các anh làm tốt “tụi mày hãy chờ xem, đã đụng tới Mỹ Liên này thì không yên thân đâu” nhỏ thăm nghĩ rồi tự cười một mình như đứa tự kỷ
- Giờ ra chơi đã đến như thường lệ tụi nó kéo nhau chạy một mạch xuống cắntin nhưng hôm nay không phải chen vào mua đồ ăn nữa vì đã có “ osin cao cấp” mua cho tụi nó rồi. Kiểm một cái bàn nhìn ra khuôn viên trường tụi nó an toa cùng lúc đó ba người kia đến trên tay đầy những thức ăn hần, Bảo, Quân chia thức ăn cho “ chủ” của mình:
- Của cô đây đồ con heo- Lâm tức ra mặt

7. Chương 7

- Tôi có thể nhận mình là heo nhưng người như anh đường đường là hotboy của trường quý tộc mà lại đi làm osin ột con heo vậy có ai cho tôi biết anh ta là con gì không?
 - Cô ...
 - Sao? cho tui biết đi chứ- Mie hỏi làm hần tức xì khói
 - ...
- Cùng lúc đó
- Đây là đồ ăn của cô- Quân đưa thức ăn cho Candy
 - sao lại là coca tôi không thích coca. đổi cho tôi pepsi đi
 - nhưng tui lỡ mua rồi cô uống đi. tôi không đổi
 - sao h anh muôn đổi hay là để tui cho cả trường biết anh là osin của tui?
 - Cô ... được đổi thì đổi
 - Thức ăn của cô đây có muốn đổi gì không nói lun đi- Bảo vừa đưa thức ăn cho Lusy vừa nói
 - Không tui không muốn đổi(bảo nhà ta đang mừng) nhưng tui muốn ăn thêm xúc xích, phiền anh đi mua giùm tui
 - Nhiều vậy còn ăn thêm cô muốn thành heo à?

- Không phải chuyện của anh? Mà lạ nhỉ ở đâu ra cái thói osin cãi lời chủ thế? anh muốn tạo phản à?

- Thôi mua thì mua.

Bọn nó đang ăn thì Bạch Mỹ Liên xuất hiện trên tay cầm một ly nước. nhỏ hắt thẳng Ly nước vào mặt tụi nó. bị sủ nhục ngay trước mặt bao nhiêu người Mie tức lắm nó liền đứng dậy tát thẳng vào mặt Mỹ Liên nằm dẫu tay in trên mặt nhỏ, chưa hết cơn tức tụi nó còn chửi xối xả vào mặt Mỹ Liên:

- Cô có óc không vậy sao toàn làm những chuyện cho người ta ghét không thể, à mà tôi nghĩ một người như cô thì làm gì có óc chứ nhỉ chắc trong đầu cô chỉ toàn cảm heo thôi- Lusy nói mỉa

- Tôi thấy cô bị điên rồi có cần tôi gọi xe bắt chó cho không tôi đang rảnh tiền đt đây- Mie nói

- Nhìn mặt không được như thiên thần tâm hồn thì *** tội nghiệp những người đã sinh ra cô- Candy nói thêm

- Tụi mày cứ nói đi rồi chiều nay tụi mày sẽ biết tay tao, hãy đợi đây

- được tụi này sẽ đợi xem bạn định giở trò gì

... Mỹ Liên bỏ đi trong lòng đầy tức tối

ở canteen sau khi Mỹ Liên đi 3 chàng kia mới bình tĩnh. 3 người này chỉ nghĩ bọn nó đơn thuần là những cô bé nghịch ngợm thôi không ngờ mồm miệng cũng lạnh lùng tan nhẫn quá.

- Em hay thật đó nha từ trước tới giờ chưa ai dám làm như em đâu, cảm ơn vì đã để tụi này mở mang tầm mắt nhé em gái- Bảo khen em

- Anh không phải quá khen những chuyện thế này từ giờ sẽ xuất hiện dài dài.- Mie nói

Hết giờ chơi bọn nó nhanh chân chạy vào lớp, khi bóng tụi nó đi khuất Bảo chợt lên tiếng:

- Eh mấy ông tui hùi nãy mấy ông có nghe con Mỹ Liên nói chiều trả thù tụi Mie không?

- Có, thì sao? tui không quan tâm -Lâm lạnh lùng

- Các ông mới gặp nên không biết chứ Mie mới ở nước ngoài về tuy là đai đen karate nhưng tính nó nóng nảy dễ mang họa lắm tui nghĩ con Mỹ Liên chắc không tha cho tụi nó đâu- Bảo nói

- Vậy ông muốn tụi này làm gì?- Quân hỏi

- Chiều nay sau khi về chúng ta sẽ đi theo bảo vệ tụi nó. mấy người thấy sao?-Bảo nói

- Cũng được ...

Reng . reng . thế là kết thúc 5 tiết học tụi nó đi về nhưng hnay bác quản gia bận nên không ai đi rước tụi nó (trùng hợp ghê) tụi nó đành ngâm ngùi đi bộ về. Đến một con hẻm vắng người bỗng xuất hiện một đám du côn khoảng 30 thằng tay cầm gậy bao vây tụi nó thằng cầm đầu nói:

- Mấy em gái đi đâu vậy? đi chơi với tụi anh nè

- Ai là anh em với mấy người- Mie gắt

- Sao mà nóng tính vậy em? để anh cho em nguội nhé

- Không cần các người muốn gì- Lusy quát

- Muốn gì à? .tụi bay xông lên cho tao, đánh cho tụi nó biết thế nào là lễ độ dám đụng tới Mỹ Liên à?

- Thì ra là người của con Mỹ Liên, Chắc mấy đứa này không có mắt mới đi nghe lời con súc vật đó. nhưng không sao mấy em thích thì tụi chị đây xin chiều. Nói rồi tụi nó xông lên 15p đầu mấy thằng kia bại hết dưới tay tụi nó nhưng do mệt với lại người đông nên nó dần mất sức. bên Lusy và Candy cũng vậy hai nhỏ bị thương cũng khá nhiều. bỗng một thằng bị Lusy đánh đứng dậy cầm cây tiến về chỗ cô bé như phản xạ tự nhiên không cần nói Mie chạy lại và kết quả là Mie bị dính một đòn ở vai gạt xui tai chỗ

Chỗ mấy chàng kia :

- Tui đã nói ra về phải đi theo tui nhóc liền mà giờ không biết tui nó đi đâu rồi- Bảo nói
- Tại ông Lâm này hết lễ mà lễ mề- Quân đổ thừa
- E không chơi đổ thừa nhé, hùi nãy ai kiu tui đi ăn kem rồi h đổ thừa- Lâm cãi lại
- Thui đi tìm tui nó liền đi, tui linh cảm có chuyện không hay xảy ra- Bảo nói rồi lôi hai thằng bạn đi đến nơi thì đúng như dự đoán Lusy và Candy đang đánh nhau nhưng cả hai đều đuổi con Mie thì đang nằm im , bất động. tui hấn liền xông vào đánh dấm một hồi rồi cũng thắng.hấn tiến lại chỗ tên cầm đầu đang run run hỏi?:

8. Chương 8

- Ai sai các người làm chuyện này?
- Dạ .dạ .Bạch Mỹ Liên ạ
- Là cô ta sao tui đoán không sai mà- Bảo nói
- BIẾN HẾT CHO TAO- Lâm quát
- Mie bà sao rồi hixhix bà đừng làm tui tui sợ nha .huhuhuh- Candy và Lusy khóc rưng rưng
- Mie làm sao vậy?- hấn lo lắng hỏi
- huhu vì đỡ cho tui một gậy nên nó mới như thế này huhu nói rồi hai nàng cũng xui xun ...

Tại bệnh viện trung tâm thành phố ... tại phòng nó

- Mie ơi em đừng làm sao nhé,anh rất sợ mất em, nói thật kể từ lần đầu gặp anh đã có cảm tình với em, ở bên em anh luôn có một cảm giác ấm áp một cảm giác mà anh chưa từng có trước đây,có lẽ anh đã yêu em rồi nhưng anh vẫn chưa thể nói ra vì vết thương lòng của anh quá lớn nhưng anh hứa với em một ngày nào đó anh sẽ kể cho em nghe tất cả ... yêu em. Hấn hôn nhẹ lên trán nó rồi đi vào giấc ngủ nhưng hấn đâu có biết những lời nói vừa rồi nó đã nghe thấy tất cả có lẽ tim nó đã rung động trước những lời nói ngọt ngào ấy và có lẽ nó đang yêu ...

Tại phòng Lusy cô nàng đã tỉnh dậy trong tình trạng tay trong tay với bảo nàng ta hét lên

- Anh làm cái trò gì vậy sao lại nắm tay tui?
- Tại anh sợ em sẽ bỏ anh đi, anh .- Bảo ấp úng
- Lusy không hiểu(ngu thế không biết)
- Anh anh thích em- Bảo nói từng chữ khuôn mặt từ từ chuyển sang màu đỏ
- .anh c hứa kịp nói Bảo đã hôn chụt vào má Lusy một cái rồi bỏ ra ngoài bên trong nhỏ vẫn thả hồn trên mây nhưng khuôn mặt đã ửng đỏ.
- Bên Candy cũng không ngoại lệ.(Sao ba ông này không chọn nơi lãng mạn mà to tình chọn ngay bệnh viện đúng là bó tay-tg. h bà muốn sao, nhiều chuyện-3 ông đồng thanh. dạ .dạ ... im sò gi- tg)
- Candy, anh có chuyện muốn nói với em- Quân nói
- Anh nói đi
- à ... anh ... anh
- anh sao? nói liền đi tui đang mệt
- Anh thích em- quân nói
- anh nói là anh thích tôi sao .cái gì? anh thích tôi
- uh anh thích em còn em thế nào?

-tui .tui không biết

- uhm vậy em nghĩ đi anh sẽ đợi

Rồi ngày xuất viện cũng đến.

Tại trường biệt thự nhà họ Trương 3 nàng đang ngồi tám hăng say

- Eh hqua ông Lâm nói thích tui đó hai bà lúc đó tui gần tỉnh rồi tự nhiên nghe ổng lầm bầm cái gì đó tui giả bộ ngủ nên nghe hết .

- Tụi tui cũng khác gì bà đâu .-Lusy và Candy nói

- Là sao?- mie ngơ ngác

- chà sao hnay pa kém thông minh za. Có nghĩa là hai người kia cũng tỏ tình zui tui tui

- Thật sao? không thể tin nổi mấy ông này ghét tui mình lắm mà h nói thích tui mình thật là khả nghi- Mie nói

- Tui nghĩ mấy ổng bị nhan sắc của tui mình lừa dối rồi hahaha -Candy nói

-ọc .ọc thui cho tui này xin- hai người kia đồng thanh

- Nhưng bà đã nghĩ ra kế hoạch trả thù con Mỹ Liên chưa, thật là tức chết mà không ngờ nó lại làm cái trò bỉ ổi này.-Lusy nói

- Mấy bà yên tâm chúng ta sẽ cho nó biết tay.

-

Tại hội trường đám của hần đang nói chuyện với Mỹ Liên tất cả ánh mắt của mọi người đều dồn hết về đây:

- Có phải cô là người đã thuê côn đồ đánh tui Mie không?- Lâm lạnh lùng hỏi

- Không , không phải em, làm sao .em có thể ... làm .chuyện đó .được chứ -Mỹ Liên lấp bắp nói từng chữ trong sợ hãi

- Cô nói là cô không làm ư có cần tôi kêu mấy thằng đó đến đây không?-Bảo lên tiếng

- Em .Em chỉ muốn tốt cho tui anh thui mà- Mỹ Liên cãi cố

- Tốt à? hư chúng tôi không cần cô tốt kiểu đó- Quân gằn từng chữ

- Tui nó có gì tốt hơn em chứ tui nó khinh thường các anh ghét các anh còn em thì luôn bảo vệ các anh mà em làm vậy là sai sao?- ML nức nở

- Sai- 3 chàng hét vào mặt ML làm nhỏ giật mình

- Ngay từ đầu cô đã sai cô có biết Mie là ai không? nó là em họ của tôi đấy cô đừng tới nó là đừng tới Trương Thiên Bảo này. Thôi không nói nhiều với loại người bỉ ổi vô liêm sỉ như cô nữa. từ h tôi không muốn nhìn thấy cái mặt gior bẩn của cô trong ngôi trường này. BIẾT ĐI- bảo nói từng lời lạnh lùng rồi cả ba bỏ đi tại hội trường bắt đầu có những tiếng xì xào bàn tán:

- Nhỏ này mưu mô quá- hs1

-Nhìn mặt cũng đâu đến nỗi sao ác thế-hs2

- thuê côn đồ đánh người bị đuổi học là cái chắc-hs3

- Yếu yếu là em họ Bảo à thế thì Mỹ Liên xui rồi-hs4

bla bla ...

9. Chương 9

Lúc này ML khuy xuống hai hàng nước mắt chảy dài. Còn tui nó đang nc trên lớp thì có người lên nói:

- Eh mấy bà nghe gì chưa?-Lớp trưởng
 - Có chuyện gì mà bà hót ha hót hải zay?- Mie thắc mắc
 - Con ML bị 3p đuổi rồi, nghe đâu là con nhỏ đó thuê côn đồ đánh tui bà à?
 - uhm cảm ơn bà nha, tui tui ra đây chút
- nói rồi tui nó kéo nhau lên sân thượng nhưng trên đó cũng có đám tui hấn thấy vậy Mie nói luôn:
- Tại sao anh lại đuổi con Mỹ Liên nhanh vậy, em chưa kịp trả thù gì hết hixhix Mie làm mặt dỗi với Bảo
 - Thôi nào em gái cưng, con nhỏ đó phải đuổi sớm không nó lại gây hoạ cho tui em đó- Bảo dỗ em
 - Nhưng mà
 - Tui này đã giúp cô không cảm ơn lại con không nhẽo(ông này giả bộ hay thật hui này thấy nó không nhẽo còn cười h lại quay sang chọc nó)- Hấn nói
 - Tui không nhẽo zoi anh tui chứ có không nhẽo zoi ông đâu mà nói tui, đúng là cái thứ vô duyên
 - Hqua tui công cô nặng gần chết cô không cảm ơn tui mà còn nói vậy hả
 - anh công tui? không phải anh Bảo sao
 - thằng Bảo nó bạn công người ta gọi ai thềm công con heo như cô
 - á à thì ra hqua anh công con heo lêu lêu haha
 - cô ...
 - Anh Bảo gê nhá có cần em làm mai không?
 - Cái con nhỏ này nói gì thế-Lusy đánh con bạn
 - Uả này giờ tui có nói gì tới bà đâu, hay tại bà có tật giật mình?
 - Bà bà Candy với bà cũng zay sao không nói chỉ biết bắt nạt tui hiền lành thui
 - Hiền, lành .oẹ ... oẹ gê qa ai tự nhận zay chài- Mie và Candy đồng thanh
- h quân mới lên tiếng
- Thì ra hai ông cũng gê lẫn có khác gì nhau đâu .hahaha-thế là cả đám được trận cười vỡ bụng. Mie rủ cả đám đi ăn kem để trả ơn tui hấn hqua đã cứu tui nó.thế là quán kem thắng tiến .
- Tại quán kem tất cả mọi ánh mắt đều dồn về tui nó(toàn hotgirl vs hotboy không nhìn mới lạ). Sau khi kêu đồ ăn Mie hỏi:
- Sao hqua các anh biệt tui này gặp chuyện mà đến cứu hay za?
 - tại hôm pua nghe kon Mỹ Liên nói chiều trả thù anh thấy nghi nghi nên bám theo tui em, ai dè nó làm thật- Bảo nói
 - à thì ra là thế mà sao hqua anh không công em lại để cái tên hách dịch này công thế-Mie nũng nịu
 - À .tại anh ...
 - Tại anh vội công người mình thích có thềm quan tâm gì đến em đâu- Hấn chọc Bảo
 - Ông hứ ông cũng có khác gì tôi đâu chẳng phải hqua ông cũng nhân cơ hội tỏ tình với em tui luôn sao tui nhường cho còn nói- Bảo cũng không vừa
 - ông làm như có tui với ông không á ... hqua đi qua phòng Candy tui thấy ông Quân cũng đang tỉnh tò đó nha- Hấn đánh trống lảng

- Ô hai ông này sao lị nôi tui vào đây- Quân nói
- Nhưng tụi này đâu có nói sai đúng hông Candy-Bào nháy mắt với Candy làm Quân tức xì khói
- Thôi chuyện riêng của người ta các anh xen vào làm gì lo mà ăn đi kìa- Mie cứu nguy cho Candy
- À anh Bảo ngay mai tụi mình đi công viên chơi nhá mai thứ 7 gòi- mie noi
- Mấy bà thấy sao? có đi hông?
- Đi chứ tất nhiên là đi gòi hihhi
- Vậy quyết định nha, ma 7h ở nhà em nhé
- ok cả đám đồng thanh

-

Sáng hôm sau đúng 7h cả đám có mặt ở nhà Mie. Lúc này nhìn 3 nàng xinh như những thiên thần còn ba chàng là hoàng tử. Mie mặc một chiếc váy hồng. Tóc xoăn dài thả xoã, còn Lusy mặc một chiếc váy màu cam cá tính, Candy thì mặc màu vàng nổi bật không kém.

Thế là cả đám kéo nhau đến công viên. Đến nơi tụi nó nhận được bao nhiêu ánh mắt ghen tị có ngưỡng mộ có ganh ghét cũng có luôn. Đi đâu cũng nhận được những lời bàn tán:

- Ôi nhìn các hoàng tử kìa, đẹp trai quá- người 1
 - Đẹp trai quá mấy bà ơi- người 2
 - Mấy con nhỏ xấu xí kia sao lại đi cùng với các hoàng tử vậy- người 3
- bla .bla

-

- Eh mấy bà tụi mình chơi trò gì đi- Lusy lên tiếng
- Cũng được đó mấy người thấy sao- Candy hỏi rồi nhìn qua chỗ tụi hấn
- Sao cũng được- Quân trả lời
- Hay chơi trò kia nhé- Hấn nói
- Nhà ma á ... không tui không thích chơi trò đó- Mie nói
- Sao vậy? tui thấy trò đó cũng hay mà, hay là bà sợ ma?- Hấn chọc
- Ai sợ hùi nào. Đi thì đi

Thế là cả đám kéo nhau vào nhà ma. Khổ nỗi nó trời không sợ đất không sợ chỉ sợ ma lại bị hấn kích đều phải chơi trò này tội nghiệp con bé. Bên trong nhà ma, đèn nhấp nháy đủ để mọi người nhìn thấy những cái xác đáng sợ thỉnh thoảng lại có những con ma bay vòng vòng trên đầu tam cảm giác như thật. Bỗng có một con ma lướt qua mặt nó kèm theo là những tiếng la thất thanh làm nó sợ qua bám chặt lấy tay hấn. do tối qua nên nó không nhìn thấy còn hấn thì hất tay nó ra (không biết là nó) thấy vậy nó năn nỉ:

- Bạn ơi làm ơn ỉnh mượn tay bạn chút nhé, mình sợ quá à
- ... -hấn không trả lời chỉ mỉm cười

Thế là cũng hết trò chơi man rợ nó mừng thầm vì đã được thoát thân. Nhưng ra đến nơi mặt nó méo sẹo vì người nó nắm tay nãy giờ là hấn. Nó ngượng quá liền rút tay lại

- Eh chúng mình chơi tàu lượn siêu tốc nhé- Mie lên tiếng
- Chơi luôn- Lusy đáp

10. Chương 10

- ba người thì sao?- Mie hỏi tụi hần
- tôi không chơi mấy trò trẻ con đó- hần nói
- sao lại là trò trẻ con, đó là trò cảm giác mạnh mà, ... à hay là anh sợ độ cao, nếu sợ thì cứ nói chúng ta sẽ chơi trò khác- Mie chọc tức hần
- ai nói tui sợ chứ chơi thì chơi- thế là hần sập bẫy
- còn hai người thì sao?- Mie hỏi Bảo và Quân
- Ok

thế là cả đám lại kéo nhau đi chơi tàu lượn siêu tốc.tới nơi nó chia:

- Bào anh sẽ ngồi với Lusy, Quân ngồi với Candy còn anh ngồi với tui, mọi người có phản đối không?- nói rồi nó nở một nụ cười tinh quái
- sao tui lại ngồi với ông Bảo?- Lusy lên tiếng mặc dù rất muốn
- Xí tạo cơ hội cho còn bày đặt,hay bà muốn ngồi với hần- Mie nói
- ờh tui tui .
- Tui tui gì nữa chơi nào

Thế là tụi nó đang la hét om sòm trên tàu lượn siêu tốc còn hần thì mặt xanh không còn một miếng máu.tay hần nắm chặt tay nó. Nó thấy hần như vậy thì không nỡ hất tay hần ra nên cứ để thế.sau khi chơi xong nó nói với hần một câu khiến hần đơ 5s

- Thế là tui trả xong nợ với anh rồi nhé.

Cả đám kéo nhau về nhà sau khi đã chơi tất cả các trò chơi ở công viên

Về đến biệt thự thân yêu nó leo tót lên giường nằm miên man suy nghĩ. nó nghĩ đến những chuyện xảy ra hnay , nó nghĩ đến lúc nó nắm tay hần trong nhà ma lúc ở trên tàu lượn siêu tốc một cảm giác rất an toàn và ấm áp khác hần về ngoài lạnh lùng của hần.nó tự mỉm cười một mình rồi thiếp vào giấc ngủ

Sáng hôm sau 3 tụi nó đến trường với một cảm giác vui vẻ có gì đó rất lạ trong suy nghĩ của tụi nó(từ từ các bác sẽ biết).Lại nói đến Bạch Mỹ Liên sau khi bị đuổi khỏi trường đang ra một âm mưu kinh dị để hai bọn nó. ML nhờ tất cả đàn em trong trường nắm tình hình của tụi nó rồi báo cáo cho nhỏ biết chẳng là sắp đến lễ halloween nên ML tính cho tụi nó một vỏ. Mấy bà nhà ta thì chỉ biết tận hưởng cuộc sống không biết rằng có người đang âm thầm theo dõi và chuẩn bị hành động:

- Sắp đến halloween gọi mấy người có kế hoạch gì chưa?- Mie hỏi
- Tụi anh đang phải chuẩn bị nhân vật để hoá trang với lại phải trang trí khuôn viên trường nữa mệt mỏi lắm- Bảo than
- Nhắc đến chuẩn bị nhân vật hoá trang em mới nhớ tụi em chưa chuẩn bị gì hết Lusy nói
- Uả sao anh em nhanh vậy bà- Mie nói móc
- ờ thì tại ... tại mấy anh này hơn mình một tuổi mà- Lusy áp úng
- Thui đi tui biết tổng biết tong bà gọi, thương anh tui gọi phải hông?
- Hùi nào chứ- Lusy đỏ mặt
- Thui em đừng chọc cô ấy nữa- Bảo bình
- á chà chà chưa gì mà đã bên bờ bờ em gọi nha
- Bờ hùi nào bà nói tầm bậy tầm bạ hông à- Lusy mặt đỏ như gấc chín anh Bảo nhà ta cũng không kém

- Ồ tui nói tầm bậy tầm bạ mà trúng tùm lum tùm la đó nhá- Mie cười đều
- Thui mệt quá à kệ tui đi- Lusy nói
- Tui tui nun gê quá- Candy cũng chọc
- Hai bà hùa nhau ăn hiếp tui- Lusy nhõng nhẽo
- tui tui mà ăn hiếp bà ông Bảo vắn cổ đó, tui tui sợ lắm- Mie và Candy nói
- Hai bà xí hông nc với hai bà nữa
- Thui nào bạn tốt, tui này biết bà thương anh tui từ lâu ời giờ mới có dịp đem ra khoe hihi, bạn tốt hông cần giấu làm gì hahaha hai đứa nhăn nhở
- sao hai bà biết?- Lusy ngây thơ
- chỉ cần nhìn hai người là đứa con nít 5t cũng biết .haha
- thui tui mình đi bàn kế hoạch chuẩn bị lễ hội đây không phiền hai ông bà ‘tâm sự’ nữa Mie nháy mắt với Lusy
- Nói rồi Mie nắm tay hắt Candy nắm tay Quân lôi đi.Đến bờ hồ Candy hỏi
- Bây giờ chúng ta phải chuẩn bị gì cho lễ hội đây?
- Thì cứ như những năm trước thui- Quân nói
- Những năm trước là sao?- Mie hỏi
- Chài có zay mà cũng hông biết đúng là ngu như heo- Hắt chế giễu
- anh ăn nói cho cẩn thận nhé, nên nhớ anh đang làm osin cho tui đó nha với lại tui mới chuyển trường nên đầu có biết.
- ờ thì tui xl làm gì mà nóng tính vậy cô bé
- ai là cô bé hả
- vậy thì cục cưng
- anh mún chít phải hông
- Hai người kia lắc đầu ngao ngán
- Vậy mà nói là thích nhau đó hả? thật hông hủu nổi- Candy nói
- Còn em đã suy nghĩ câu hỏi của anh chưa?
- Chuyện đó
- Chuyện đó làm sao?- Quân vội vàng hỏi
- em ... em đồng ý- Candy ấp úng
- Thật hông?- Quân hỏi đôi mắt tràn đầy hạnh phúc
- Thật mà
- Cảm ơn em vì đã đồng ý nhé

11. Chương 11

thế là đã có hai cặp nên duyên chỉ còn có nó và hắt là chưa thành cái mô tê gì rõ chán cứ gặp là cãi nhau. Rồi ngày lễ hội cũng đến, tui nó hoá trang thành những nàng công chúa cực kì xinh đẹp, khoác lên mình những bộ váy lộng lẫy tui nó làm tim bao chàng loạn nhịp. Còn tui hắt hoá trang thành những hoàng tử lịch lãm đẹp mê hồn làm cho bọn hám trai nhìn không chớp mắt(phải nói là lác mắt). Từng cặp từng cặp

một bước vào hội trường trong con mắt ghen tị của bao nhiêu người(lúc này tụi nó đang đeo mặt nạ nên mấy con kia không biết đó là tụi nó) họ cùng nhau khiêu vũ, những động tác chuyên nghiệp uyển chuyển làm mọi người không rời mắt cho đến khi tiếng nhạc vụt tắt. Bạn dẫn chương trình đứng lên phát biểu

- Chào mừng các bạn đã đến với lễ hội halloween của trường THPT Royal

bốp bốp tiếng vỗ tay vang lên không dứt chỉ đến khi bạn dẫn chương trình nói tiếp tất cả mới im lặng

- Hôm nay chúng ta sẽ có một trò chơi để thử lòng của các chàng trai ở đây. Luật của trò chơi này là : ánh đèn sẽ chiếu đến chỗ của 5 cô gái xinh đẹp sau đó họ sẽ đi chôn vào nơi ban tổ chức đã đặt sẵn và trong vòng một tiếng đồng hồ chàng trai nào tìm thấy cô gái mà mình thích sẽ được một phần thưởng từ phía nhà trường.Và đây là 5 cô gái may mắn nhất đêm nay. Ánh đèn chiếu xuống bên dưới sân khấu rất nhiều cô gái muốn mình được chọn và kết quả là cả ba tụi nó được chọn và tất nhiên là có hai bạn gái nữa cũng rất dễ thương.tiếng MC lại vang lên

- Các bạn hãy ngắm thật kĩ cô gái mà mình thích rồi nhanh chân đi tìm nhé và trò chơi bắt đầu

4 người kia được đưa tới những chỗ chôn rất dễ tìm còn nó thì được đưa tới một nơi không có ánh đèn vốn tính sợ ma người nó run lấy bẫy.trong bóng tối một giọng nói phát ra làm chân tay nó bủn rủn nó nói:

- Ở đây là đâu còn các người là ai?

- Tụi tao là ai từ từ mày sẽ biết. Mày giám đụng tới Bạch Mỹ Liên mày tới số rồi. chưa kịp nghe hết câu nói nó đã bị đánh tới tấp vì tối và sợ nên nó không kịp đánh trả và kết quả là nó đau quá ngất đi.

Nói về tụi hần khi Mc bắt đầu trò chơi đã đổ xô đi tìm tụi nó sau một tiếng đồng hồ Bảo và Quân đã tìm thấy Lusy và Candy còn hần vẫn chưa tìm thấy nó trong lòng rất lo lắng

- Sao ông tìm thấy Mie chưa?- Lusy hỏi

- Chưa. Không biết cô ấy chôn ở đâu mà kĩ quá- Hần vừa nói vừa thở

- tui có linh cảm không hay, liệu có chuyện gì xảy ra với nó không?- Candy noi

- Bà đừng có nói gở Mie giỏi võ như thế cơ mà chắc không sao đâu- Lusy nói

- Cũng mong là như thế, anh lo quá- bảo lên tiếng. thế là mọi người lại đi tìm nhưng vẫn không có kết quả

Lại nói đến nó. nơi nó bị nhốt là cái nhà kho cũ của trường, nơi này vắng vẻ ít người qua lại nên bọn hần mới không tìm thấy. Mãi đến gần sáng nó mới tỉnh dậy thấy mình đang ở một nơi tối tăm lạnh lẽo nó sợ lắm nó khóc lóc thảm thương cầu mong có người cứu nó

- Có ai không làm ơn cứu tôi với mặc cho nó kêu gào thảm thiết nhưng hình như không có ai nghe thấy. Những kí ức tuổi thơ lại ùa về trong nó

Nói về tuổi thơ nó tẻ nhạt. Chẳng là năm 7 tuổi nó bị bắt cóc bọn người đó đã nhốt tâm nhốt nó 2 ngày ở một ngôi nhà hoang lạnh lẽo không cho nó ăn uống còn đánh đập nó rất thảm hại. Bọn chúng bắt nó để tống tiền ba nó nhưng may mắn là nó đã được cảnh sát giải cứu an toàn. từ đó trở đi nó rất sợ bóng tối và quyết tâm đi học võ để bảo vệ bản thân và gia đình.

Trở lại với hiện tại nó cứ kêu khóc cho đến khi khản cả giọng thì có người nghe thấy đó là tụi hần

- Mie ơi có phải em ở trong đó không?- Hần hỏi

- Làm ơn cứu tôi, tôi sợ quá .huhu

- Đúng là cô ấy rồi, bây giờ phải phá cửa thôi nói rồi RẦM cánh cửa bật tung bên trong là một cô gái bị đánh thảm thương đôi mắt đỏ hoe như sắp cạn nước mắt đôi môi ứa máu đang cắn chặt vào nhau. Hần chạy lại ôm nó vào lòng

- Em có làm sao không. anh xin lỗi vì đã không tìm ra em sớm hơn, xin lỗi em nhiều lắm

- Anh ngốc ạ, đâu phải lỗi của anh- nó gượng cười một nụ cười khiến ai nhìn thấy cũng phải rơi nước mắt

- Mie à bà có sao không, đứa nào đã làm cho bà ra nông nỗi này ... huhu- Lusy và Candy khóc ầm lên

- Tôi không sao, tại trời tối qua nên tôi không thấy mặt bọn nó nhưng tôi nghe thấy tên con Mỹ Liên
 - Em như vậy mà nói là không sao à- Bảo nói trong xót xa
 - Em .- chưa kịp nói hết câu nó đã ngắt đi.không kịp nói gì thêm bọn hắn đưa nó đi cấp cứu.
- Tại bệnh viện xxx.
- Sao tui lại ở đây ... a đau quá- Mie than
 - Em có sao không? em không nhớ à hqua em bị tui con Mỹ Liên đánh ngã đi tui anh tìm thấy em nên đưa vào đây nè- hắn trả lời
 - Cảm ơn anh nhé, từ h anh không cần làm osin cho tui nữa cứ coi như là trả ơn anh- Nó cười
 - ừ cảm ơn em
 - Mie này anh có chuyện muốn nói với em
 - có chuyện gì anh nói đi
 - Chuyện này anh định nói với em lâu rồi mà h mới có cơ hội. Anh anh thích em, em đồng ý làm bạn gái anh nhé
 - Chuyện đó .nhưng trước hết anh phải kể cho tui nghe chuyện về vết thương lòng của anh đó, anh đã nói là sẽ kể cho tui nghe mà.
 - Ừ chẳng là hai năm trước ah có quen một cô gái, cô ấy rất xinh nhưng không bằng em(đang nịnh) tính tình hiền hậu rất tốt bụng và quan tâm đến anh. Ở bên cô ấy anh rất hạnh phúc cô ấy luôn làm cho anh cười nhưng gần một năm trước cô ấy đột ngột nói chia tay mà không nói lý do, cho dù anh hỏi cớ nào cô ấy cũng không nói rồi cô ấy ra nc ngoài từ đó đến h không có liên lạc. Anh rất buồn và trở nên lạnh lùng như bây h nè nhưng kể từ khi gặp em em đã mang lại cho anh sự ấm áp,hạnh phúc, chính em đã làm tan chảy trái tim băng giá của anh - Hắn cúi mặt xuống cố che đi hàng nước mắt
 - Em xin lỗi vì đã khơi lại nỗi đau trong lòng anh- nó ôm hắn vào lòng
 - Nhưng anh yên tâm từ h em sẽ làm lành vết thương đó, em sẽ mãi ở bên anh nhé- nó cười
 - Nói như vậy là em đã đồng ý rồi phải không?
 - uhm ... em đồng ý
 - ôi anh vui quá cảm ơn em nhé

12. Chương 12

Tụi nó đang vui mừng trong này nhưng ở ngoài cửa phòng cũng có 4 đứa siêu quậy đang cười khích khích(ê cả tg nữa là 5). Rồi ngày xuất viện cũng tới nó được cả đám hộ tống về nhà. Vừa về đến nhà nó đã bị Lusy chọc tức

- Em sẽ làm lành vết thương lòng của anh se ở bên anh mãi nhé- Lusy vừa nói vừa nháy mắt với Mie
 - Mấy người chơi nghe lén .
 - Ơ nghe lén hồi nào, tụi này nghe công khai nha tại hai người không để ý tới sự xuất hiện của tụi này chứ bộ- Candy không vừa
 - Mấy bà chít với tui- nói rồi nó rượt hai con bạn chạy khắp nhà làm tụi hắn chỉ biết bó tay đứng cười.
- reng .là tiếng điện thoại của nó. Là ba nó gọi
- Alo, con chào ba con tưởng ba quên con rồi chứ- nó nhõng nhẽo
 - Làm sao ba quên con gái iu dc chứ, con khỏe không, ba nhớ con quá

- Dạ con khỏe, con cũng nhớ ba lắm, công việc của ba thế nào rồi ạ?
- Cũng bình thường thôi con, à Mie này thứ 6 này ba sẽ về và ba có một chuyện quan trọng muốn nói với con đó- ông trưởng nghiêm giọng
- Vậy hả ba, ba về là con vui rồi
- Uh , vậy thôi chào con gái yêu nhé
- dạ chao ba, hun ba nè .chuzt

Tất máy nó suy nghĩ về câu nói của ba.”không biết có chuyện gì nhỉ từ trước tới giờ chưa thấy ba nghiêm túc như vậy, tò mò quá.” Lát sau nó đang say giấc nồng trên giường thì một đám tiểu quỷ kéo đến nhà nó.tụi nó bấm chuông inh ỏi mà không ai ra mở cửa(chị này ngủ như heo các bác ạ). Bọn hần nghĩ ra một cách

- Leo tường vào đi- hần nói
- Ok cả đám đồng thanh

sau khi “ đột nhập” được vào nhà nó tụi nó chạy ngay lên phòng nơi có một con heo đang ngủ say sưa. Lusy nghĩ ra một cách rồi quay sang nói nhỏ với Candy, hai đứa cười ranh ma rồi

- CON HEO KIA DẬY MAU- tiếng la của hai đứa làm nó bừng tỉnh mặt méo sẹo
- ao ấy à ông ể o ui ử í ữa, uồn ử oá à (sao mấy bà không để cho tui ngủ tí nữa, buồn ngủ quá à)

Cả đám ôm bụng cười khi nhìn bộ dạng của nó. Tóc tai bù xù, mắt nhắm mắt mở quần áo sộc xệch(đừng nghĩ bậy nhé).

- Có chịu dậy chưa con heo này giờ này con ngủ- Lusy quát
- Dậy ời nè sáng sớm đã đánh thức người ta .hixhix
- Em ơi bây giờ là 11h rồi đó sáng sớm gì Bào nói
- Mới có 11h mà đã .cái gì 11h rồi sao chết rồi hixhix .vậy là hum nay em bỏ một buổi học hả- Mặt nó méo sẹo
- Chàì ... anh đã xin phép cho em nghỉ rồi đúng là mê ngủ(cái này nói nhỏ nhưng xui cho anh chàng là nó nghe thấy)
- Anh nói cái gì nói lại cho em nghe xem nào
- O anh có nói gì đâu
- Lại còn chối à chết này- kèm theo tiếng chết này của nó là một cái gồi bay. Bọn kia chỉ đứng xem phim rồi cười sằng sặc.

Rồi ngày ba nó về nước cũng đến. Tại sân bay quốc tế Tân Sơn nhất có 3 cô gái và ba anh chàng rất chi là đẹp, ăn mặc thời thượng thu hút sự chú ý của mọi người ... Một lúc sau một người đàn ông tuổi trung niên ăn mặc lịch lãm bước ra không ai khác đó chính là ông Trương .

- A ba tụi con ở đây nè- Mie hét
- Chào con gái cưng, lau rồi không gặp con đẹp ra nha .
- Ba này cứ chọc con hoài à ... - nó nũng nịu
- Cháu chào bác tiếng của tụi nó
- uhm chào các cháu, các cháu là bạn của Mie à
- dạ vâng ạ
- thôi chúng ta ra xe nào, về nhà sẽ nói chuyện nhiều hơn- ông trưởng nói rồi dẫn theo đám tiểu quỷ vào xe. Tới nhà đám người hầu đã xếp hai hàng đón ông. Quần gia chạy ra cung kính
- Thưa lão gia đã về, chào tiểu thư

- Chào ông
- thôi các con vào nhà nói chuyện đi bác có chuyện cần nói với chú quản gia một lát
- Vâng ạ. Thôi tui mình lên phòng tớ nhé

Thế là cả đám kéo nhau lên phòng nó. tui nó vui vẻ cười đùa không biết dưới nhà có hai người đang đau đầu vì chuyện của nó.

- Ông bảo tôi phải làm sao đây. Mie nó còn quá nhỏ tui không muốn nó khó xử
- Lão gia à rồi tiểu thư cũng sẽ biết và sẽ đồng ý thôi, từ trước tới giờ chưa lần nào tiểu thư cãi lời lão gia cả
- Nhưng nó là đứa con gái bảo bối của tôi tôi không muốn xa nó sớm như vậy.
- Chỉ là lấy chồng thôi mà. Tiểu thư sẽ thường xuyên về thăm lão gia. Với lại tập đoàn Huỳnh Thị cũng rất tốt cuộc sống của tiểu thư sẽ sung sướng như ở nhà thôi.
- Mong là như vậy. Tôi chỉ sợ nó bị tổn thương thì tôi sẽ có lỗi lớn với mẹ của nó.

Rồi trời cũng tối đám nhóc cùng ông Trương ăn cơm vui vẻ, ăn xong ai về nhà nấy lúc này tại biệt thự nhà họ Trương và họ Huỳnh xảy ra 1 cuộc chiến nảy lửa. (Hai nhà mà chỉ xảy ra một cuộc chiến)

13. Chương 13

Biệt thự nhà họ Trương

- Con gái à ba có chuyện muốn nói với con.
 - Có phải chuyện hôm trước ba nói không ba ?
 - Đúng rồi con nghe kĩ nhé. Ba và chú Huỳnh là bạn thân của nhau từ đời thường cho tới những chuyện làm ăn. Lúc con chưa ra đời ba và chú ấy đã có một giao ước nếu con của hai người là một gái một trai thì sẽ cho hai đứa lấy nhau. Bây giờ con đã lớn và ba nghĩ con nên biết để chuẩn bị tinh thần trước. Ý con sao?
 - ...
 - Con không muốn thì thôi ba sẽ tìm cách thuyết phục chú ấy. Là bạn bè ba nghĩ chắc không sao đâu.
 - Thôi ., không cần đâu chú ấy là bạn của ba thì sẽ khó nói chuyện lắm con sẽ đồng ý
 - Con gái à con đồng ý thật sao? Vậy có thiệt thòi cho con quá không?
 - (Cười) không đâu ba là con trai của bạn ba chắc cũng phải là một người tốt chứ. Ba yên tâm nhé đừng lo cho con.
 - Cảm ơn con
 - Thôi con xin phép lên phòng nhé con buồn ngủ rồi ... Nó bước vào phòng với hai hàng nước mắt lăn dài trên má. Nó buồn nó nghĩ tới hân tới tình yêu của nó, thật sự nó không muốn xa hân, nó không muốn lấy người mà nó không yêu nhưng vì ba nó nên nó sẽ chấp nhận. Ba nó đã chăm sóc nó kể từ khi mẹ nó mất mọi thứ tốt đẹp đều dành cho nó, nó không muốn ba nó buồn .nghĩ ngợi một lúc nó thiếp vào giấc ngủ, một giấc ngủ nặng nề
- Tại biệt thự nhà họ Huỳnh
- Ông Huỳnh đang ngồi ghế sofa đợi cậu con trai quý tử về. Vừa thấy hân bước vào cửa ông cất tiếng nói
- Con trai ta có chuyện quan trọng muốn nói với con, con ngồi xuống một chút đi
 - Vâng ạ ... ba có chuyện gì mà quan trọng thế ạ?
 - Được ba sẽ vào luôn vấn đề chính nhé. Con sắp kết hôn với con gái của chú Trương bạn thân nhất của ba.
 - Cái gì ... kết hôn, con không đồng ý, hôn nhân là chuyện cả đời con muốn tự mình quyết định con không muốn ai sắp đặt, với lại con đã có người mình thương rồi

- Con không thể làm trái vì ta đã quyết định rồi
 - Không con không muốn .
 - Không nói nhiều lời ta nói là mệnh lệnh
 - Tùy ba con sẽ không lấy con nhỏ đó, con sẽ làm cho ba thay đổi quyết định. Nói rồi hấn bỏ lên phòng nằm suy nghĩ
- Tại trường học ... tụi nó gặp nhau ngoài cổng, nói chuyện vui vẻ nhưng chẳng ai để ý có hai người đang mãi mê suy nghĩ. Bỗng hấn cất tiếng hỏi nó
- Em sao vậy có chuyện gì à?
 - Không có gì, thôi tụi mình lên lớp đi. Chưa hết câu nó đã kéo hai con bạn đi để lại cho tụi hấn về mặt ngơ ngác. Tới lớp Lusy hỏi nó
 - Bà sao vậy, giận ông Lâm à?
 - Không tại tôi không thích hấn nữa nên không muốn nói chuyện thôi.
 - Cái gì bà không thích hấn- Hai nhỏ đồng thanh làm cả lớp nhìn chằm chằm như người điên
 - Hai bà vắn nhỏ cái volum xuống điếc tai tui quá à
 - Mie à bà có chuyện gì phải không? Bà nói đi tui tui có thể giúp bà mà
 - Tui không có chuyện gì hết đơn giản là tui muốn kết thúc trò chơi thôi và hấn là nhân vật trong trò chơi của tui.
 - Không đúng chắc chắn là có chuyện rồi bà thích hấn lắm cơ mà, bà đừng giấu tui tui
 - Đã nói là không có gì mà- Nó quát hai con bạn rồi bỏ ra ngoài để lại hai nhỏ bạn không hiểu chuyện gì đang xảy ra với nó. Lusy hỏi Candy
 - Nó làm sao vậy? Từ trước tới giờ chưa thấy nó như vậy?
 - Làm sao tui biết được? hỏi nó cũng không nói
 - Làm sao đây? bà có cách gì hông?
 - NO- sau tiếng trả lời là tiếng thở dài của hai nhỏ
- Về phía nó sau khi bỏ ra ngoài nó đi lên sân thượng. Nó khóc, khóc nhiều lắm. Nó không muốn làm như vậy nhưng chỉ có như vậy hấn mới ghét và quên nó lúc đó nó có thể lấy người mà ba nó yêu cầu. Nó sẽ cố gắng quên hấn dù biết đó là một chuyện rất khó. Còn hấn không biết tại sao hôm nay nó lại như vậy. Nó lạnh lùng với hấn không lý do, nó bị bệnh, nó giận hấn chuyện gì hay là nó đã không còn yêu hấn nữa, bao nhiêu câu hỏi hiện lên trong đầu hấn. Hấn cảm thấy buồn và hụt hẫng, hấn yêu nó hấn không muốn lấy con nhỏ họ Trương gì đó người hấn muốn lấy là nó nhưng hình như
- Reeng ... tiếng chuông báo hiệu giờ ra chơi nó cất bước về lớp. tới cửa lớp nó thấy hai con bạn đang đứng đó Candy nói
- Mie à tui tui không hỏi chuyện của bà nữa, bà không thích hấn thì thôi tui này không ép, đừng giận tui tui nữa nha
 - Ừm - Nó gượng cười
 - Thôi tui mình xuống cantin nhé tui đói bụng quá à
- Thế là tui nó kéo nhau xuống cantin. Đến nơi tui nó gặp tui hấn đang ngồi dưới đợi candy kéo nó ngồi xuống con Lusy thì đi mua đồ ăn. Hấn hỏi nó như chưa có chuyện gì xảy ra
- Em muốn ăn gì anh đi mua
 - Không ... tui không đói

- Em sao vậy?
 - Chẳng sao cả, có phiền gì tới anh không?
 - Hôm nay em nói chuyện lạnh quá, có chuyện gì đang xảy ra với em phải không? hôm qua vẫn còn nói chuyện vui vẻ cơ mà.
 - Chẳng có chuyện gì cả, đơn giản là tui chán anh rồi chúng ta chia tay đi
 - Chia tay ...
 - Đúng trò chơi của tôi đã kết thúc, tui chỉ đùa giỡn với anh thôi, anh tưởng là thật sao? đúng là ngây thơ quá rồi đấy.
 - Em .
 - Mie à em sao vậy, sao lại nói những lời như thế- Bảo nói
 - Không phải em thích Lâm sao?- Quân nói
 - Không tôi không thích anh ta, anh ta chỉ là trò vui của tui thôi bây giờ nó đã kết thúc chẳng còn gì để nín kéo. Còn hai anh phải yêu thương hai con bạn tui không thì đừng trách- Nó nói rồi bỏ đi, hấn ngồi đó lặng im để gặm nhấm nỗi đau. Hấn đã yêu nó như thế mà nó chỉ xem hấn như trò chơi, hấn thất vọng đau đớn biết bao, tưởng rằng sẽ có nó bên cạnh để hấn vượt qua chuyện này nhưng không ngờ nó làm tan nát trái tim hấn, Bảo vỗ vai hấn nói
 - Mày đừng nghĩ gì nhiều tao nghĩ Mie phải có chuyện gì thì mới cư xử như vậy, tụi tao sẽ giúp mày
 - Đúng rồi anh đừng buồn nữa- Lusy nói
- Tiếng chuông báo giờ vào lớp vang lên cắt ngang dòng suy nghĩ của tụi nó. Kéo nhau về lớp trong đầu đứa nào cũng đặt ra câu hỏi “ Mie ơi em/ bà làm sao vậy? ”
- 3 Tiết học cuối trôi qua trong sự nặng nề, không ai nói một lời nào cả. Mỗi người ai cũng có suy nghĩ riêng chỉ có nó và hấn là cùng tâm sự. Hết giờ học nó nhanh chân ra về mặc cho Bảo gọi í ới.

14. Chương 14

Biệt thự nhà họ Trương

Ông Trương ngồi ghế đợi con gái đi học về. Vừa thấy nó ông nói:

- Con ngồi xuống đây ba có chuyện muốn nói
- Vâng ạ
- Con đồng ý lấy chồng là tự nguyện hay vì ba? Con cứ nói thật lòng ba không trách.
- Sao ba lại hỏi vậy?
- Ba không muốn con vì ba mà phải hy sinh. Ba biết con chưa bao giờ cãi lời ba nhưng con gái à lấy chồng là chuyên cả đời con phải suy nghĩ thật kĩ. Con không thể lấy người con không yêu con biết không.
- Con biết mà ba. Hạnh phúc của con con tự quyết định được với lại bây giờ con chưa có người yêu biết đâu anh chàng mà ba giới thiệu sẽ đem cho con hạnh phúc.
- Chưa có người yêu? Không phải Lâm là bạn trai con sao?
- Không cậu ấy chỉ là bạn con thôi. Ba yên tâm nhé
- Vậy được rồi có lẽ ba đã quá lo nghĩ . Thôi con đi tắm rồi nghỉ ngơi đi đi học cũng mệt rồi
- Vâng thưa ba con lên phòng.

Bước từng bước chân nặng trĩu lên phòng. nó suy nghĩ không biết làm vậy có đúng không nhưng thôi nó không quan tâm. Tất cả đã chấm dứt bây giờ có lẽ bây giờ hấn đã ghét nó, hấn không còn yêu nó nữa rồi.

Đúng vậy sau những lời nói mà nó dành cho hấn thì làm sao còn gì được nữa ông trời đã sắp đặt số phận như vậy rồi không thể oán trách ai

Một ngày mới lại bắt đầu, nó vẫn đi học nhưng có một chuyện xảy ra

- Mie ơi có chuyện lớn rồi Lusy hốt hải khi thấy nó bước vào lớp
- Chuyện gì mà làm bà lo lắng quá vậy?
- Ông Lâm đang nằm bệnh viện đó
- Thì sao chứ tui hông quan tâm .
- Sao bà ác quá vậy .ông Lâm nằm viện cũng chỉ tại bà, tại bà ổng mới nhậ nhệt thâu đêm để giờ kiểm chiện với người ta bị đánh không biết sống chết kia kìa
- Kái gì đánh nhau á, ổng có sao không? có bị thương nặng hông?
- Vậy mà nói là hông quan tâm
- Tại, ... ổng là bạn mà quan tâm đâu có sao, mà thui bà nói cho tui biết đi ổng ở bv nào phòng bao nhiu.
- Làm gì mà vội vàng thế. ổng ở bv Gia Định phòng 35 khu Vip.
- Cảm ơn bà nhiu nha, tui đi đây chút
- Ô, này Mie -chưa kịp nói hết câu thì bóng nó đã biến mất hấn. Lusy thầm nghĩ “vậy mà nói không lo lắng cho người ta”.
-

15. Chương 15 - End

Tại bệnh viện Gia Định

- Cô ơi cho cháu hỏi phòng 35 khu Vip ở đâu ạ- Nó hỏi
- Cháu đi hết hành lang này rồi nhìn bên tay trái sẽ thấy.
- Vâng, cháu cảm ơn cô
-

tại phòng hấn .Nó bước vào thấy hấn đang nằm đó trên trán có những vết trầy còn đỏ máu tự dưng lòng nó đau thắt, nước mắt nó rơi,nó gục đầu bên hấn.

- Anh à, tất cả cũng chỉ tại em tại em hết nếu em khôg đối xử với anh như vậy thì anh đâu có ra nông nổi này, số phận đã an bài rồi anh ạ em sắp phải lấy chồng chỉ mong anh hãy quên em và tìm ình hạnh phúc mới. Hãy tìm người yêu thương anh thật lòng mang lại cho anh hạnh phúc thật sự anh nhé !
- Nhưng anh muốn người mang lại hạnh phúc cho anh là em chứ không phải người khác- hấn nãy h vờ ngủ cũng đã cất tiếng
- Anh . nãy giờ không ngủ sao? Anh nghe hết những gì tôi nói rồi sao?
- Đúng, anh đã nghe tất cả vì vậy em đừng như thế nữa,đừng lạnh lùng với anh có được không.
- Nếu anh đã nghe hết rồi sao không suy nghĩ đến lời tôi nói vậy. Tôi sắp lấy chồng và chồng tôi giàu có không thua gì anh, biết đâu anh ấy có thể cho tôi hạnh phúc hơn anh
- Em lấy chồng thật sao?
- Đúng, ... nếu anh không bị gì thì uống công của tôi rồi thôi chào anh.
- ... -Hấn lặng im nhìn nó bước ra khỏi phòng, gò má hấn nóng lên bởi hai hàng nước mắt

-

Tại lớp học

- Không biết kế hoạch của mình có thành công không ta- Quân nói
- Chắc chắn là thành công rồi tui tin vào khả năng diễn xuất của ông Lâm- Bảo nói
- Cũng mong là mọi chuyện suôn sẻ- Candy
- Rất tiếc là mọi chuyện không được như ý của các người- Mie đứng ngoài cửa đã vô tình nghe được cuộc nói chuyện của bọn nó.
- Bà .sao bà lại ở đây? không phải bà đang ở trong bv sao?
- Nếu tôi ở trong bv thì có biết mấy người bày trò không?
- Nhưng tội tui làm vậy cũng chỉ muốn tốt cho bà thôi mà- Lusy nói
- Tui không cần mấy bà làm vậy. tui đã nói là không còn gì rồi mà sao các người không tin. tôi sắp lấy chồng bây giờ các người đã biết lý do thì làm ơn tha cho tôi- Nói rồi nó chạy ra khỏi lớp đi thẳng về nhà mặc cho tiếng gọi của tội bạn.

-

Tại biệt thự nhà họ Trương

- Ngày mai con sẽ đi gặp chồng sắp cưới nên hãy chuẩn bị đi nhé- ông Trương nói
 - Vâng, thưa ba.- trả lời xong nó bước lên phòng, nó ngủ để quên hết mọi chuyện hôm nay, rồi mặc kệ ngày mai có ra sao.
- 7 giờ tối tại nhà hàng 5 sao có hai người đàn ông trung niên lịch lãm và một chàng trai bánh bao đang ngồi trò chuyện.
- Con gái anh đâu sao chưa tới- ông Huỳnh hỏi
 - Nó đang trên đường tới đây, vì muốn chuẩn bị nên nó xin tôi đi sau rồi, còn đây có phải là cháu Lâm không?
 - Dạ vâng, cháu chào bác
 - Đúng là đẹp trai giống anh đấy ...
- Ngoài cửa nhà hàng xuất hiện một cô gái ăn mặc sang trọng, vẻ đẹp rạng ngời tiến vào làm ọi người phải ngoái nhìn (nó đấy). Vừa thấy nó ba nó đã gọi
- Mie ở đây này con
 - Nghe thấy cái tên sao quen quá hần ngược mặt lên nhìn thì,
 - con chào ba, cháu chào bác và .-hái người ngơ ngác nhìn nhau .
 - Hai đứa quen nhau sao?- ông Huỳnh hỏi
 - Không phải chỉ quen nhau mà tội nó còn là người yêu của nhau nữa
 - Sao chùng hợp vậy? đây quả thật là duyên số rồi
 - Ba này thì ra ba điều cha con
 - Nếu không làm vậy thì sao ba biết được tấm lòng hiếu thảo của con.

Buổi nói chuyện kéo ra khoảng một giờ nó và hần xin phép ra ngoài và tất nhiên là các bô lão đồng ý Hần cầm tay nó thật chặt cứ như thể là có người sắp cướp nó đi vậy. Cũng phải sau bao nhiêu khó khăn bây giờ tội nó mới có được hạnh phúc làm sao hần có thể để vụt mất. Hần dẫn nó rời một đồng cỏ hai người ngồi nói chuyện ...

Các bạn có thể tưởng tượng một kết thúc có hậu cho câu chuyện, tình yêu chân thành sẽ được đền đáp phải không?

THE END

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tam-dai-tieu-thu>